

Sparekasser modtaget med stor Bekymring, hvilket vi ogsaa kunne se af det Andragende, der indkom fra Fællesbestyrelsen for de danske Sparekasser, og som jo er vedføjet som Bilag til Betænkningen. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa at omtale mulige Ændringer i Sparekasseloven, da det er tidsnok at omtale dem, naar vi en Gang faa et Forslag om en Revision af Sparekasseloven frem.

Da jeg har været med til at stille alle de Ændringsforslag, der ere tiltraadte af Flertallet, skal jeg ikke komme videre ind derpaa; kun et enkelt Punkt skal jeg sige et Par Ord om, det er Ændringsforslaget under Nr. 11 med Hensyn til, at Garanterne hver skulde indbetale 5 pCt. af den af dem tegnede Garantikapital. Der er blevet sagt af det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Valdemar Olsen), at i og for sig ansaa han ikke de Garanter for meget værd, som ikke kunde indbetale f. Eks. 10 pCt. af 500 Kr. Men det er jo ikke saadan at forstaa, at Garanterne ikke kunne indbetale disse 10 pCt., men vi skulle huske paa de Forhold, der nu ere ude paa Sjælland. Dels staar en Del af de Garanter, som nu have tegnet sig, i Forvejen som Garanter for indtil 2,000 Kr., og dels har en Del af dem Indskud i Sparekassen, som nu kunne ventes nedskrevne med 25 pCt., og dernæst er en hel Del af dem interesseret i Smør-Eksportforeningen og skal af med en Del Penge dertil. Selvfølgelig har det stor Betydning for dem, der hidtil kun have staaet i Forbindelse med det ene Pengeinstitut, Den sjællandske Bondestands Sparekasse, at den nu er lukket, og at de ikke uden videre kunne gaa hen og rejse Laan andetsteds. Selvfølgelig har det Betydning for dem med Hensyn til at skaffe kontante Penge. Jeg vil for øvrigt ogsaa gøre opmærksom paa, at det er meget almindeligt i de Sparekasser, hvor der er Tillidsmænd, at disse slet intet indbetale, men kun staa som Garanter for Sparekassen, akkurat ligesom Kautionsisterne for Laan i Sparekassen; saa jeg vil anbefale at stemme for, at man bliver ved disse 5 pCt., da det dels kan forvolde Garanterne Vanskeligheder at skaffe disse mange Penge, og dernæst fordi de ere ligesaa solide Kautionsister, selv om de slet intet skulde indbetale.

Dernæst vil jeg gerne omtale min Stilling til et Par Ændringsforslag, som er stillet af et Mindretal, og udtale, hvorfor jeg ikke er gaaet med til dem.

Ændringsforslagene under Nr. 6 og 7, som allerede ere omtalte af et Par ærede Talere, gaa ud paa, at de ringere stillede Indskyderes Tab formindskes ved, at det af Staten tilskudte Beløb fortrinsvis anvendes til Dækning af deres Tab, medens de større Indskydere ikke skulle have noget Tilskud. Det er en smuk Tanke, og vi have ogsaa drøftet den i Udvalget og tænkt meget derover; men den er alligevel meget vanskelig at gennemføre, og for min staar den som ganske uigennemførlig. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at den Skala, som er opstillet, hvorefter de skulle have deres Nedskrivning formindsket med forskellige Procent, er jo bestemt ved den Indkomstskat, som de ere satte i til Staten, saaledes som de Herrer, der have stillet Ændringsforslaget, nu have gjort Rede for. Men man kommer for det første der op til en Indkomst af 2,000 Kr., først naar man kommer derover, skulle Indskyderne bære det fulde Tab; man vil da forstaa, at en stor Masse Indskydere i Sparekassen komme ind under denne Sum, altsaa kunne faa godt af Statstilskuddet, hvorimod der bliver en mindre Part, som kommer til at staa udenfor. De komme altsaa ikke alene af med de 25 pCt., men det er uberegneligt, hvor meget der for deres Vedkommende skal nedskrives, idet det jo ikke paa Forhaand kan beregnes, hvor meget Nedskrivningen vil beløbe sig til for alle disse ringere stillede Sparere, som kun faa en mindre Nedskrivning. Det er jo givet, Saa er der ogsaa det, at der er 1,341 Foreninger, som have sat Penge ind i Den sjællandske Bondestands Sparekasse, og disse Foreninger bestaa næsten gennemgaaende af Smaafolk. Disse Foreninger sætte Penge ind paa en stor Konto, og de kunne selvfølgelig ikke faa Tilskud, fordi de som Foreninger ikke svare Formueskat til Staten, saa selv om man hjælper en Del Smaafolk gennem den Skala, Mindretallet her har opstillet, ville maaske mange flere Smaafolk derved komme til at tage et langt større Tab, blot fordi nogle enkelte skulle have en Godtgørelse. Det vil jeg ikke være med til. Lad os saa hellere skære dem alle over een Kam i Stedet for — hvad man ellers kommer til — at forurette mange Smaafolk, som komme til at lide ret betydelige Tab. Dernæst er Lovven jo bygget paa en Afstemning mellem Sparerne; mindst $\frac{1}{3}$ af Sparerne eller $\frac{1}{5}$ af den indskudte Kapital skal stemme imod Nedskrivningen af de 25 pCt. for at forhindre, at den træder i Kraft. Nu er det jo givet, at de, der svare Skat af en